

Zi de Iarnă

Flavius Laurian Duverna

Zi de Iarnă

Ninge rece afară, viscolind zăpada,
E vifor și frig, și nămeți se-așează
Pe ulițe-n straturi totul camuflează;
Cu troiene albe s-a-mbrăcat ograda
Și-oriunde privești, albul luminează.

Sub rafale grele de vânt ce oftează
Gem copacii toți. Norii cu grămada,
Se plimbă pe ceruri să facă dovada
Că-și fac datoria, că iarna primează
Și că-i vremea ei, să-și facă rocada.

Dacă zăpadă e multă, o să fie pâine
Și-anul care vine de roade-o fi plin,
Căci vor strânge toți, belșugul divin;
Nimeni n-o avea, grija cea de mâine
Și-orizontalul vieții, va fi-astfel senin.

Zicala-i credibilă, venind din străbuni
Cu albul zăpezii, mereu peste vreme;
Când la gura sobei, trecutul rechemi
Și focul s-aprinde buchisind cărbuni,
În rugă umilă, pe Domnul să-L chemi!

E frumoasă iarna, când omul e gata
Pregătit cu toate spre-a trece cu bine,
Viscolul și-nghețul, factori ce-l reține
Dela munca proprie, obligat de-a sta...
La ce face Domnu' -i timp de-a cugeta!

Flavius Laurian Duverna